

Linda K. Burton

Hjälpföreningens generalpresident

Må vi återvända till våra hem med beslutsamhet i hjärtat att vara lite bättre än tidigare. Må vi vara lite vänligare och mer omtänksamma. Må vi nå ut i hjälpsamhet, inte bara till våra medsyskon utan också till dem som inte delar vår tro. Må vi visa respekt för dem när vi umgås med dem.

Det finns de som kämpar varje dag med provningar. Låt oss visa dem vår omsorg och ge en hjälpsam hand. När vi bryr oss om varandra blir vi välsignade.

Må vi tänka på de äldre och hembundna. När vi tar oss tid att besöka dem känner de att de är älskade och uppskattade. Må vi följa uppmaningen att "hjälpa de svaga, lyfta upp händerna som hänger ned och stärka de matta knäna".¹

Må vi vara ett ärligt och redbart folk som försöker göra det rätta, alltid och under alla omständigheter. Må vi vara trofasta Kristi efterföljare, föredömen i rättfärdighet och lysa "som stjärnor i världen".²

Mina bröder och systrar, jag tackar er för era böner å mina vägnar. De stärker mig och lyfter mig medan jag av hela mitt hjärta strävar att göra Guds vilja och att tjäna honom och att tjäna er.

När vi nu lämnar den här konferensen nedkallar jag himlens välsignelser över var och en av er. Må de av er som är långt hemifrån återvända hem i säkerhet och finna allt i sin ordning. Må vi alla begrunda sanningarna vi hört och må de hjälpa oss bli ännu mer ståndaktiga lärjungar än vi var när konferensen började.

Under tiden, tills vi möts igen om sex månader, ber jag att Herrens välsignelser ska utgjas över er, ja, över oss alla, och jag gör det i Jesu Kristi, vår Herre och Frälsares heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se L&F 81:5.

2. Fil. 2:15.

Förberedda på ett sätt som aldrig tidigare hade förekommit

Må vi förbereda oss att värdigt ta emot frälsande förrättningar droppe för droppe och helhjärtat hålla tillhörande förbund.

När vår yngsta dotter kom hem efter sin första skoldag frågade jag: "Hur gick det?"

Hon svarade: "Det gick bra."

Men nästa morgon när jag väckte henne för att hon skulle gå till skolan lade hon armarna i kors och sa bestämt: "Jag har redan varit i skolan!" Tydligt hade jag inte förberett henne eller förklarat att man inte bara går till skolan en gång utan att hon förväntades gå till skolan fem dagar i veckan i många, många år.

När vi begrundar principen av att vara förberedd, föreställ er med mig följande händelse. Du sitter i det celestialet rummet i templet och ser hur brudpar vördnadsfullt visas in eller ut medan de väntar på att bli vigda för tid och all evighet. En brud kommer in i det celestialet rummet hand i hand med sin älskling. Hon bär en enkel men vacker tempelklänning och hennes leende är lugnt, fridfullt och varmt. Hon är välvårdad utan att

vara uppseendeväckande. Hon sätter sig, ser sig om och känner sig plötsligt överväldigad. Hennes tårar verkar komma på grund av den förundran och vördnad hon känner för både platsen hon är på och den heliga förrättning som väntar henne och hennes livs kärlek. Hennes uppträdande verkar säga: "Jag är så tacksam för att jag är här i Herrens hus i dag, redo att påbörja en evig resa med en älskad evig livskamrat." Hon verkar vara förberedd för mycket mer än bara en händelse.

Vårt söta barnbarn i tonåren lämnade nyligen en liten lapp på min kudde där det stod: "Det som slår mig när jag kommer in i templet är den fridfulla och kärleksfulla anda som råder där ... Man kan besöka templet för att få inspiration."¹ Hon har rätt. Vi kan få inspiration och uppenbarelse i templet, och kraft att handskas med livets motgångar. Det hon lär sig om templet när hon regelbundet tar med

egna släktnamn för att utföra tempeldop och konfirmationer, bereder henne för att ta emot ytterligare tempelförrättningar, förbund och välsignelser för både sig själv och dem på andra sida förlåten.

Äldste Russell M. Nelson lärde: "Liksom tempel förbereds för medlemmarna behöver medlemmarna förbereda sig för templet."²

När jag återigen läser om befälhavare Moroni i Mormons bok, påminns jag om att en av Moronis största prestationer var hur han noggrant förberedde nephiterna så att de kunde motstå den fruktade lamanitiska hären. Han förberedde folket så väl att vi läser: "Men se, till [lamaniternas] gränslösa förvåning var [nephiterna] förberedda för dem på ett sätt som aldrig tidigare hade förekommit."³

Orden "förberedda ... på ett sätt som aldrig tidigare hade förekommit", fångade verkligen min uppmärksamhet.

Hur kan vi bättre förbereda oss för heliga tempelvälsignelser? Herren lärde: "Och vidare skall jag ge er ett mönster för allt."⁴ Låt oss begrunda ett mönster i skrifterna som hjälper oss att förbereda oss väl. Moronis förberedelser för anfall

krävde konsekvent och trofast hängivenhet, och det här mönstret kräver samma sak.

Jag tröttnar aldrig på den vackra liknelse där Frälsaren berättade om fem förståndiga och fem oförståndiga jungfrur. Den här liknelsen handlar om att vara beredd inför Frälsarens andra ankomst, men vi kan också likna den vid att vara förberedd för templets välsignelser, som kan vara som en andlig högtid för dem som är väl förberedda.

I Matteus 25 läser vi:

"Då skall himmelriket liknas vid tio jungfrur som tog sina lampor och gick ut för att möta brudgummen.

Fem av dem var oförståndiga och fem var förståndiga ...

De förståndiga tog olja i kärlen tillsammans med sina lampor.

Då nu brudgummen dröjde, blev de alla sömna och somnade.

Vid midnatt hördes ett rop: Se, brudgummen kommer! Gå ut och möt honom.

Då vaknade alla jungfrurna och gjorde i ordning sina lampor.

De oförståndiga sade till de förståndiga: Ge oss av er olja! Våra lampor slocknar.

De förståndiga svarade: Den räcker kanske inte både för oss och för er. Gå i stället till dem som säljer och köp.

Men när de hade gått för att köpa kom brudgummen. Och de som stod färdiga gick med honom in till bröllopfesten, och dörren stängdes.

Sedan kom de andra jungfrurna tillbaka och sade: Herre, Herre, öppna för oss!

Men han svarade: Amen säger jag er: Ni känner mig inte."⁵

Jag tror inte det finns någon, särskilt bland dem som är känsliga, som inte tycker synd om de oförståndiga unga kvinnorna. En del av oss vill säga till de andra: "Kan ni inte dela med er så att alla blir glada?" Men tänk på saken. Historien berättas av Frälsaren och det är han som kallar fem av dem "förståndiga" och fem "oförståndiga".

När vi nu använder den här liknelsen som ett mönster för tempelförberedelse, tänk då på en nutida profets ord. Han lärde att "den andliga förberedelsens olja kan man inte dela med sig av".⁶ President Spencer W. Kimball klagade att de fem "förståndiga" unga kvinnorna inte kunde dela oljan i sina lampor med dem som

var "oförståndiga". Han sa: "Närvaro vid sakramentsmötet ger olja till våra lampor, droppe efter droppe, genom åren. Fasta, familjebön, hemundervisning, kontroll av kroppsliga begär, undervisning om evangeliet, skriftstudier – varje hängiven och lydig gärning är en droppe som vi tillför vårt förråd. Vänliga gärningar, betalning av offertgåvor och tionde, rena tankar och handlingar ... också dessa gärningar blir ett stort bidrag till den olja som vi vid midnatt kan fylla våra tomma lampor med."⁷

Ser ni mönstret av förberedelse som, droppe för droppe, kan hjälpa oss när vi tänker på hur vi kan vara mer hängivna i vår förberedelse för att ta emot heliga förrättningar för oss själva och andra? Vilka andra små och enkla medel kan vi använda för att samla dyrbara andliga droppar av olja till vår förberedelses lampa?

Vi lär av äldste Richard G. Scott att "personlig värdighet är ett nödvändigt krav för att man ska få njuta av templets välsignelser ... En värdig karaktär formas bäst genom att man ständigt gör rätt val i livet, baserade på Mästarens lärdomar".⁸ Jag älskar ordet *ständigt*. Man bör ständigt vara stadig, ståndaktig och pålitlig. Vilken fin beskrivning av värdighetens princip!

Vi påminns i Bible Dictionary: "Endast hemmet kan jämföras med templet i fråga om helighet."⁹ Passar våra hus eller lägenheter in på den beskrivningen? En älsklig ung kvinna i vår församling besökte nyligen vårt hem. Jag visste att hennes bror just hade återvänt från sin mission, så jag frågade henne hur det var att ha honom hemma igen. Hon sa att det var underbart, men att han ibland bad att de skulle sänka volymen på musiken. Hon sa: "Och det var inte ens *dålig* musik!" Det kan vara värdefullt att då och då tänka efter och se till att våra

hem är platser där vi kan känna Anden. När vi gör våra hem till platser där Anden är välkommen blir vi bättre förberedda på att känna oss mer "hemma" när vi kommer till Herrens hus.

När vi förbereder oss för att värdigt komma till templet och trofast håller tempelförbunden utgjuter Herren "en mångfald välsignelser"¹⁰ över oss. Min goda vän Bonnie Oscarson vände nyligen ett skriftställe ut och in när hon sa: "Där mycket krävs, ska mycket mer bli givet."¹¹ Jag håller fullständigt med henne! Eftersom vi besöker templet för att få *eviga* välsignelser borde det inte förvåna oss att högre normer krävs för att bli värdig de välsignelserna. Återigen, äldste Nelson lärde: "Eftersom templet är Herrens hus är det han som bestämt normerna för inträde. Vi inträder som hans gäster.

Att ha en tempelrekommendation är en ovärderlig förmån och ett påtagligt bevis på lydnad mot Gud och hans profeter."¹²

Framstående idrottsmän och doktorer förbereder sig i timmar, dagar, veckor, månader och till och med år. Dagliga droppar av förberedelse krävs för att de ska nå toppen. På samma sätt förväntas det av dem som vill bli värdiga upphöjelse i det celestialet riket att de lever efter en högre lydtnadsnorm. Det sker genom att de utövar lydtnadens dygd dag för dag och droppe för droppe.

När vi ständigt och flitigt samlar droppe efter droppe olja till vår andliga lampa och använder oss av små och enkla medel kan vi ha våra lampor "i ordning och brinnande"¹³ och vara förvånansvärt förberedda.

Min gullige man, som är stavspresident, sa nyligen att han nästan alltid kan se vem som är beredd och värdig att komma in i templet, för de "lyser upp rummet" när de kommer och vill ha en tempelrekommendation.

I invigningsbönen för Kirtlands tempel vädjade profeten Joseph Smith Herren om "att alla människor som träder över tröskeln till Herrens hus kan känna din kraft ... att de kan växa upp till dig och förlänas den Helige Andens fullhet ... och beredas till att ta emot allt som är nödvändigt".¹⁴

Det är min bön att våra tempelbesök ska vara något mycket mer än en engångshändelse. Må vi förbereda oss att värdigt ta emot frälsande förrättningar droppe för droppe och helhjärtat hålla tillhörande förbund. När vi gör det så vet jag att vi gör oss värdiga att ta emot de utlovade välsignelserna och förlänas den Helige Andens fullhet och Herrens kraft i våra hem och våra liv. I Jesu Kristi namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Personligt brev från Aydia Kaylie Melo till Linda K. Burton, 31 aug. 2014.
2. Russell M. Nelson, "Förbered dig för templets välsignelser", *Liahona*, okt. 2010, s. 41.
3. Alma 49:8; kursivering tillagd; se också v. 6–7.
4. L&F 52:14.
5. Se Matt. 25:1–2, 4–11; Joseph Smiths översättning av Matteus 25:12 (i fotnot *a* för Matthew 25:12 i den engelska upplagan av skrifterna).
6. Marvin J. Ashton, "A Time of Urgency", *Ensign*, maj 1974, s. 36.
7. Spencer W. Kimball, *Faith Precedes the Miracle* (1972), s. 256.
8. Richard G. Scott, "Ta emot templets välsignelser", *Liahona*, juli 1999, s. 29.
9. Bible Dictionary, "Temple".
10. L&F 104:2.
11. Bonnie L. Oscarson, "Greater Expectations" (satellitutsändning för Kyrkans seminarier och institut, 5 aug. 2014); lds.org/broadcasts; se också Luk. 12:48; L&F 82:3.
12. Russell M. Nelson, "Personlig förberedelse för tempelvälsignelser", *Liahona*, juli 2001, s. 38.
13. L&F 33:17.
14. L&F 109:13, 15.

Jean A. Stevens

första rådgivare i Primärföreningens generalpresidentskap

Guds döttrar i förbundet

När Guds döttrar har fokus på templet och sina heliga förbund kan Gud välsigna dem på personliga och mäktiga sätt.

Kära systrar, jag hälsar er med mycket kärlek. Just nu, var ni än befinner er i världen, hoppas jag att ni känner Herrens kärlek till er personligen och Andens vittnesbörd i hjärtat om budskapet som sjöngs av den här vackra kören. Jag instämmer med deras vittnesbörd: Han lever, min Förlossare. Och han älskar var och en av oss.

I kväll samlas vi som Guds döttrar i förbundet. Vår ålder, våra omständigheter och personligheter kan inte skilja oss åt, tack vare att vi först och främst tillhör honom. Vi har ingått ett förbund att alltid minnas hans Son.

Kraften i det här personliga förbundet inpräntades i mitt hjärta för tre veckor sedan under en dopgudstjänst. Där framför mig satt åtta vackra barn i vördnadsfull väntan på en särskild dag som antligen anlät. Men när jag såg in i deras strålande ansikten såg jag inte bara en grupp barn. Istället såg jag dem så som jag tror att Herren ser dem – ett barn i taget. Jag såg Emma och Sophia och Ian och Logan och Aden och William och Sophie och Micah. Varje dopförbund ingås ett och ett. De vitklädda

barnen var där, redo och villiga av hela sitt åttaåriga hjärta att ingå sitt första förbund med Gud.

Tänk tillbaka på din egen dopdag. Vare sig du minns många detaljer eller bara några få, så försök nu att känna vikten av förbundet du själv ingick. Du kallades vid namn, sänktes ner i vattnet och kom upp som Guds dotter – en dotter i förbundet, villig att kallas efter hans Sons namn och lovade att följa honom och hålla hans bud.

